

Протокол

№

гр. София, 04.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав, в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **12081** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Л. М. С. – редовно призован чрез директора на СДВНЧ – Б., се явява лично. Представява се и от АДВ. Л. Д., упълномощена надлежно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ – МС – редовно уведомен, се представлява от ЮРК. Е. Х., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

В залата се явява ПРЕВОДАЧ от арабски език Д. Т. – редовно уведомен.

С оглед изискванията на чл. 14, ал. 1 от АПК производството пред съда да се води на български език и обстоятелството, че жалбоподателят не владее български език, посочил е и в жалбата си, че е необходимо да ползва преводач от разбираем за него език - арабски, с цел осигуряване възможност за ефективно упражняване на правото му на защита в настоящото производство, съдът счита, че са налице основанията на чл. 14, ал. 2 от АПК и на М. Л. М. С. следва да бъде назначен преводач от български на арабски език и обратно присъстващият в залата Д. Т., който да извърши превод на провежданите процесуални действия в съдебното заседание.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 14, ал. 2 вр. ал. 1 от АПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 14, ал. 2 вр. ал. 1 АПК, на жалбоподателя М. Л. М. С.

ПРЕВОДАЧ от български език на арабски език и обратно, в производството по адм. дело № 12081/2024 г. по описа на АССГ - Д. Т..

СНЕ СЕ самоличността на преводача:

Д. Т., 72 годишен, гражданин на С., със статут на постоянно пребиваващ в Република България, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ преводача за наказателната отговорност по чл.290, ал. 2 от НК относно верността на превода.

ПРЕВОДАЧЪТ Т.: Известна ми е наказателната отговорност. О. да дам точен, верен и безпристрастен превод.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Аз реших, последно искам да остана в България.

АДВ. Д.: Няма да сочим доказателства. Нямаме доказателствени искания. Може да изслушаме жалбоподателя.

ЮРК. Х.: Представям актуални Справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС за Република И. и Република Турция.

СЪДЪТ УКАЗВА на юрк. Х., че в предходното съдебно заседание от процесуалния представител на ДАБ – МС са представени и приети като доказателства по делото актуални Справки – към 29.11.2024 г. за Република И. и към 14.01.2025 г. за Република Турция.

ПОРАДИ ИДЕНТИЧНОСТ на представените от юрк. Х. с вече приетите като доказателства по делото, СЪДЪТ ВЪРНА на юрк. Х. днес представените справки.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да представяме други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Искам да остана в България, защото в И. няма спокойствие и няма сигурност. Не съм в И. от 11 години, защото тогава баща ми беше офицер в правителството. Простреляха го в главата и той ослепа. Затова се преместихме в Турция и ни приеха там цялото семейство, включително и баща ми.

Не искам да оставам в Турция, защото там дойдоха милиони бежанци и стана хаос и няма сигурност. Преди да дойда в България в Турция живеях в А.. Имаме няколко къщи. Не са мои, но са на брат ми.

Майка ми и баща ми са разделени. Майка ми отиде да живее при брат си, който също

е в Турция, а съпругата на брат ми не иска да се грижи за баща ми. Затова дойдох тук в България, за да доведе и баща ми тук, и да се грижа за него, защото баща ми е слеп, а снаха ми не иска да се грижи за него. В Турция всички наши документи са общи и в тях пише, че аз се грижа за баща ми. Другите всеки си има отделни документи, но моите и тези на баща ми са общи.

Не влязох в България с документа, който ми е издаден от Турция, защото те не ми дават редовна виза. Аз, като остана тук в България, след това ще искам да се събере при мен семейството и така ще ни е по-добре.

Аз дойдох в България нелегално, с каналджии. След като пристигнах в сряда, след два - три дни подадох молба за закрила. Бях задържан в С., защото съм с наднормено тегло и не мога да ходя през планините пеша. Сега искам да остана в България. Когато ме задържаха, не бях решил точно в коя държава искам да отида, но сега искам да остана в България.

Искам да разкажа историята си: имам документи, че в края на 2013 г. баща ми беше прострелян в главата и ослепя. В Турция ни приеха, защото сме иракски турци и затова ни приеха. С., че нелегално съм влязъл в България. Това беше основната ми цел – да взема баща ми и да дойде тук при мен да живее и сега нито мога да се върна в Турция, нито мога да се върна в И..

Не мога да се върна в Турция, защото ми изтече срока на кимлика и няма да ми го подновят, защото там вече няма къде да живея. Баща ми е изпратен в Старчески дом и сега моята цел е някъде да се установя и да доведе баща ми, да е при мен. Като го доведе, ще си намеря работа и аз ще се грижа за баща ми. Мога да работя всякаква работа. В Турция като бях, помагах на брат ми. Той се занимава с търговия. Аз иначе мога да работя и като бояджия.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Имам опасения за живота си в И., защото първо, баща ми беше офицер в правителството и затова 2017 г. с цялото ми семейство избягахме от И., защото там получавахме заплахи. Баща ми беше прострелян от Ислямска държава и заплахите бяха от шиитските групировки, защото ние сме сунити, а там вече управляват шиити и заплахите бяха към баща ми, че е бил офицер. Затова всички заминахме за Турция – и майка ми, и баща ми, брат ми, и оттогава не сме се връщали в И.. Баща ми беше член на ДАЕШ.

АДВ. Д.: Достатъчно данни по делото има, че бащата на жалбоподателя е бил част от официалната армия в И.. Впоследствие ДАЕШ влизат в града и именно те нападат семейството, така че моля да не записваме неща в протокола, които са противоречиви и не съответстват на действителната фактическа обстановка.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Да и сега получавам заплахи от тях, защото по социалните мрежи аз ги обиждам и ги ругая. Те знаят къде съм и кой съм. Аз, всеки път като гледам баща ми и знам кой го е ослепил, постоянно пиша против тях в социалните мрежи. Те знаят кой съм и затова получавам заплахи. На тяхната страница във Ф. аз ги обиждам и ги ругая, и получавам обратно такива заплахи. Затова изтрих моята страница да не съществува, да не знаят къде съм и повече не влизам там.

АДВ. Д.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. Х.: Нямам въпроси.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Искам да остана в България.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да представяме други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

С оглед становището на страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат други доказателствени искания следва да бъде приключено съдебното дирене и да се даде ход на устните състезания. Ето защо, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Д.: Моля да отмените процесното Решение като незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, с административно-производствените правила и в несъответствие с целта на закона.

Решението е постановено в противоречие с чл. 9 ЗУБ, тъй като не са взети предвид данните от изготвените от служители на ответника международни справки, които ползват данните от МВНР на Република България, както и такива от официални медии и организации, които свидетелстват за множество терористични актове, нападения, бомбардировки и загинали цивилни на територията на И., както и конкретно в района на родното място на жалбоподателя. Решението е постановено и в противоречие с чл. 8 ЗУБ, тъй като не са взети предвид личните елементи от историята на жалбоподателя, фактът че срещу него лично, а и срещу членове на неговото семейство съществуват основателни опасения и заплахи за живота му отпращани от терористични организации, които управляват значителна част от територията на страната.

По отношение на третата сигурна държава, за каквато ответникът счита, че за жалбоподателя е Република Турция, следва да се вземе предвид, че когато едно лице, пожелае бежанска закрила от друга държава, включително държава - членка на ЕС, официалният документ, който той притежава и му е издаден в Република Турция се анулира и впоследствие практиката на тази държава е същият да не бъде възстановяван. Напротив, ако лицето бъде върнато в Турция, то ще бъде веднага депортирано в И..

Решението е постановено в противоречие с чл. 14 от АПК, тъй като жалбоподателят не напълно е разбирал въпросите, които са му били задавани по време на интервюто. Решението не съответства и на целта на закона, именно защото в него са изложени бланкетни и формални фактически и правни изводи, които не отговарят на бежанската история на жалбоподателя.

В тази връзка, моля да отмените процесното решение и да уважите жалбата.

ЮРК. Х.: Моля да оставите жалбата без уважение и да потвърдите решението на председателя на ДАБ при МС. В хода на административното производство е установено, че жалбоподателят е подал молба за международна закрила само и единствено, защото е бил заловен от органите на МВР по повод неговия път към Обединено кралство А. или Федерална република Германия, което е видно от заявеното от него на стр. 4-та от протокола от проведеното интервю на 09.08.2024 г.

На следващо място, твърдението на жалбоподателя в настоящото съдебно производство по отношение разделянето на членовете на неговото семейство, се явява неоснователно и неотнормено към преценката на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, тъй като изрично същият е заявил на стр. 2-ра от протокола за проведеното интервю, че семейството живее заедно.

На следващо място, на стр. 4-та от протокола на проведеното интервю, жалбоподателят изрично заявява, че „всяка година му е преиздаван документът в Република Турция – става въпрос за кимлик – и нямаме никакви проблеми“.

На следващо място, жалбоподателят е живял на територията на Република Турция 10 години. Неговото семейство, както стана ясно в настоящото производство, а и в административното такова, притежава две къщи. Същият жалбоподател е осъществявал преводи за различни държавни органи и структури, включително и за МВР докато е бил на територията на Република Турция.

В заключение, ДАБ при МС намира, че в случая става въпрос за икономически мигрант, тъй като изрично в Протокола от интервюто, на стр. 4-та, същият посочва, че „Турция я напуснах, защото няма достатъчно работа. Искан да отида в Германия или А..“. Този протокол жалбоподателят е подписал със знанието за написаното в него и самосъзнанието за това знание, поради което същият е доказателство за заявените обстоятелства от значение за бежанската история.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Тогава когато се проведе интервюто, нещата бяха други. Сега всичко се е променило. Баща ми е в старчески дом. Майка ми отиде при брат си. Работата на брат ми спря, защото е голяма конкуренция. Всичко е променено от оттогава когато беше интервюто.

Когато ме питаха какво работя, казах че помагам на брат ми. Аз нямам лична работа. Нашата снаха не иска да се грижи за баща ми, защото е сляп. Той остана на улицата и затова го прибраха в старчески дом. Законът в Турция е такъв, че ако те изтече срока на кимлика и не си го подновил преди това, дори и само един ден да си просрочил те не го подновяват. Трябва задължително да се подаде по-рано молбата за нов кимлик. Ако не съм го подновил, трябва да дам отчет – къде съм бил и защо, и не се знае какво ще се случи. По техните закони има наказание затова, че съм се забавил да си подновя кимлика след като е изтекъл срока, за който е издаден, но важното е, че няма да ми дадат нов кимлик, нито ще го подновят, защото съм закъснял и не съм го подновил навреме.

АДВ. Д.: Моля за кратък срок за писмени бележки.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на страните 7-дневен срок за депозиране на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): В Б. ми казаха, че ако намеря някой, който да ми гарантира, че той ще ми поеме разходите и да имам адрес, ще ме пуснат от Б..

За извършения превод в днешното съдебно заседание,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача Д. Т. в размер на 90.00 (деветдесет) лева, което да се изплати от бюджета на съда с разходен касов ордер. Издаде се 1 бр. РКО.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:37 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: